

L'origen dels problemes ambientals

El medi ambient no té cap problema, els que tenim i produïm els problemes ambientals sobre els entorns naturals i no tan naturals som els éssers humans. La natura seguirà endavant sense la nostra col·laboració, malgrat que nosaltres també en som de natura.

Ocupació del territori amb incendis i contaminació

És clar que els humans som l'origen de totes les alteracions sobre els sistemes naturals. A més, el mal tracte que ens fem els humans entre nosaltres, per raons de comoditat, supervivència o egoisme, finalitza gairebé directament amb un mal tracte a la natura. Però, bàsicament, com fem malbé la natura? La recepta és senzilla, només tres ingredients: contaminar-la, explotar-la o ocupar-la. Així de senzill. Els resultat: menys biodiversitat, mal funcionament dels ecosistemes i? problemes ambientals per resoldre.

El primer ingredient és el de la contaminació. Contaminem quan fabriquem qualsevol tipus de producte de consum. Quan les empreses fabriquen de manera competitiva amb l'única finalitat d'obtenir un benefici que només repercuteix en uns pocs és quan es produeixen els impactes ambientals. Les majoria d'empreses, al llarg dels seus processos de fabricació, contaminen produint substàncies que abans no existien a la natura: plàstics, diòxid de carboni? i milions de substàncies conegudes i desconegudes. Els contaminants estrella són els que han provocat la crisi climàtica actual. El segon element de la recepta és l'explotació. Extraiem de la natura tot allò que ens fa falta per viure i que després les empreses contaminants transformaran. Recursos energètics: petroli, carbó, gas. Materials diversos: aigua, roques, fusta, aliments... Hem explotat de tal manera la natura que tots els materials que hem extret i transformat superen amb escreix la quantitat de biomassa que té la natura. Alguns d'aquests recursos no es renovaran, deixaran d'existir, altres seran renovables, però la natura ja estarà alterada, ja no serà la mateixa. El darrer element de la recepta és l'ocupació de la natura. Des dels inicis evolutius de la nostra espècie ens hem dedicat a ocupar espai. Quan érem nòmades deixàvem regenerar la natura. En fer-nos sedentaris, l'ocupem i la fem desaparèixer. L'agricultura, les ciutats, les vies de comunicació... D'aquesta ocupació se'n pot dir de forma moderna *urbanisme*: què fem amb el territori que tenim? Tot plegat per viure millor com a espècie? Viure o sobreviure? El món, la natura, ja no és el que era però encara podem renaturalitzar-la. Temps passats no van ser millors. Com diu el poeta: tot està per fer i tot és possible.